

Sygnatura akt III RC 120/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2017r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletnich: P. P. (1) i J. P. (1) reprezentowanych przez K. P.

przeciwko B. P.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego **B. P.** na rzecz małoletnich dzieci alimenty w kwotach: 350,00 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie **P. P. (1), ur. (...)** i 300,00 zł (trzysta złotych) miesięcznie **J. P. (1), ur. (...)** łącznie 650,00 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych), począwszy od 01.10.2017r. płatne do 15-go dnia każdego miesiąca, do rąk matki dzieci **K. P.** z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych ustalając, że poniesie je Skarb Państwa,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 120/16

UZASADNIENIE

K. P. działająca w imieniu małoletnich dzieci wniosła o zasądzenie od pozwanego B. P. na rzecz małoletniego P. P. (2) alimentów w kwocie po 500 zł, a na rzecz małoletniej J. P. (2) - w kwocie po 400 zł miesięcznie.

Pozwany B. P. wniosł o oddalenie powództwa z tego powodu, że nie jest ojcem powodów (k. 49 i 56)

Sąd ustalił:

W dniu 06.10.2009 r. K. P. urodziła P. P. (2), a w dniu 26.01.2011 r. J. P. (2). Pozwany B. P. jest ich ojcem. Jego ojcostwo ustalił sąd w wyroku z 17. 08. 2016 r. Jednocześnie nadał powodom nazwisko (...).

dowód: wyrok – k. 111 akt III RC 181/15

P. P. (1) ma 8 lat jest zdrowym dzieckiem i ma potrzeby typowe dla swojego wieku, uczęszcza do 2 klasy szkoły podstawowej. J. P. (1) ma 6 lat. Jest również zdrowym dzieckiem i ma potrzeby typowe dla swojego wieku, chodzi do zerówki. Dzieci wychowywane są przez matkę. K. P. ma 32 lata pracuje jako kasjer-sprzedawca w sklepie (...) ze średni wynagrodzeniem netto 1587,73 zł miesięcznie. Oprócz powodów wychowuje jeszcze jedno dziecko – 10 letnią córkę, pochodzące ze związku z innym mężczyzną, który jej nie alimentuje. Otrzymuje świadczenie 500+ na troje dzieci (1500 zł), pobiera świadczenie rodzinne w kwocie 820 zł. Nie posiada innego dochodu, nie ma żadnego majątku.

dowód: zaświadczenie o zarobkach – k. 55,

zeznania K. P. – k. 56 (00:08:01 – 00:13:21).

B. P. ma 43 lata jest osobą bezrobotną. Przebywał w zakładzie karnym do 25.09.2017 r., nie podejmował zatrudnienia podczas odbywania kary pozbawienia wolności. Nie ma obecnie żadnego źródła utrzymania, po wyjściu z więzienia posiadał 1300 zł tzw. „akumulacji”. Mieszka samotnie w mieszkaniu komunalnym. Nie posiada żadnych kwalifikacji zawodowych, przed osadzeniem w więzieniu pracował dorywczo. Nie posiada innych dzieci. Ma zobowiązania z tytułu zaległości za mieszkanie w kwocie 6 000 zł i z tytułu kredytu w kwocie 15 000 zł.

dowód: pismo Dyrektora Aresztu Śledczego w J. – k. 25,

zeznania B. P. – k. 56 (00:13:21 – 00:18:59),

Pozwany nie bierze udziału w wychowywaniu powodów i w żaden sposób nie zaspokaja ich potrzeb materialnych (**okoliczności bezsporne**).

Sąd zważył:

Rodzice mają obowiązek alimentacyjny wobec dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 k.r.o.). Zakres ich obowiązku zależy od potrzeb dzieci oraz możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców. Potrzeby dzieci powinny być zaspokajane tak, aby żyły na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej rodziców.

Małoletni P. P. (1) i J. P. (1) mają typowe potrzeby wynikające z wieku. Są bowiem zdrowymi dziećmi, prawidłowo rozwijającymi się. Ich potrzeby są zatem jeszcze stosunkowo niewielkie. K. P. posiada stałe zatrudnienie i należało przyjąć, że uzyskiwane za prace dochody są wykładnikiem jej możliwości zarobkowych zwłaszcza, że sama zajmuje się wychowywaniem trojga dzieci. Do czasu upuszczenia jednostki penitencjarnej pozwany nie miał możliwości zarobkowych gdyż odbywał karę w areszcie śledczym i podjęcie zatrudnienia było uwarunkowane dostarczeniem mu pracy przez administrację zakładu. Faktycznie tego zatrudnienia nie posiadał. Sytuacja zmieniła się diametralnie po zakończeniu odbywania kary pozbawienia wolności.

Pozwany nie jest obciążony obowiązkami rodzinnymi, które ograniczałyby mu znalezienie stałej pracy. Żyje samotnie, jest kawalerem. Jest jeszcze młodym mężczyzną, zdrowym i zdolnym do pracy i biorąc pod uwagę dużą obecnie podaż zatrudnienia nie powinien mieć problemów z jego znalezieniem i uzyskiwaniem na razie przynajmniej najniższego krajowego wynagrodzenia. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwoty: 350 zł dla starszego – P. i 300 zł – dla młodszej J., łącznie 650 zł miesięcznie począwszy od października 2017 r. Kwoty te powinny zaspokoić w około połowie usprawiedliwione potrzeby dzieci. W pozostałej części winna je na razie zaspokajać K. P. swoim staraniem, obok osobistych starań o utrzymanie i wychowanie.

Uiszczanie zasądzonych kwot nie powinno być też nadmiernym obciążeniem dla pozwanego zważywszy szczególnie na okoliczność, że powinności alimentacyjne są priorytetowe w hierarchii obciążeń finansowych.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd odstąpił od obciążenia B. P. obowiązkiem zwrotu kosztów sądowych, z uwagi na jego trudną obecnie sytuację materialną.